

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Vrtni put 3, Zagreb

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud Zagreb, St.sl. KarlovacPoslovni broj spisa St-1777/2026**FINANCIJSKA AGENCIJA**
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU DOKUMENTACIJE
Z A G R E B 1**06-08-2026**PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTEKLASA:
UR. BROJ:**PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU****PODACI O VJEROVNIKU:**

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

Magdalena StiperskiOIB 80053025929

Adresa / sjedište

Bregovita 3, Bobovec Rozganski, Dubravica**PODACI O DUŽNIKU:**

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

Red Iris Resolutions d.o.o.OIB 07073891287

Adresa / sjedište

Radnička cesta 80, Zagreb**PODACI O TRAŽBINI:**

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Pravomoćna presuda ŽS Varaždin Gž-308/2026-2;prijava prema pravnom sljedniku-pripajanje.Iznos dospjele tražbine 12.079,20 (EUR)Glavnica 7.126,84 (EUR)Kamate 4.952,36 (EUR)Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
(EUR)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Pravomoćna presuda Županijski sud Varaždin, Gž-308/2026Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA ☒ NE ☐ za iznos 12.079,20 (EUR)

Naziv ovršne isprave

Presuda Županijskog suda u Varaždinu, GŽ-308/2026, presuda OGS Zagreb, P-10306/2023

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (EUR)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje

ODRIČEM ☒ NE ODRIČEM ☐

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM ☐ NE PRISTAJEM ☐

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM ☐ NE PRISTAJEM ☐

Mjesto i datum

Zagreb, 01.08.2026.g.

Potpis vjerovnika

MAJKA NOVINE

Odvjetnik
Matko Novinc

A: Ulica Gjüre Szaba 4, Zagreb - **Mob:** +385 95 9053 107

E-mail: matko@odvjetnik-novinc.hr

PUNOMOĆ

Ovlašćujem ODVJETNIKA MATKA NOVINC iz Zagreba da me pravno zastupa

u _____ postupku koji se vodi

pred FINA

pod poslovnim brojem St - 1777 / 2026

na tužbu – prijedlog MAGDALENA STIPERU

protiv RED I LIJ RESOLUTION d.o.o.

radi PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIJA UPREDSJEĆAJNOM POSJAM

Ovlašćujem ga da me zastupa u svim mojim pravnim poslovima u sudu i izvan suda kao i kod svih državnih tijela te da radi zaštite i ostvarenja mojih prava i na zakonu osnovanih interesa poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva po zakonu predviđena sredstva, a naročito podnosi tužbe, prijedloge i ostale podneske, te da prima u moje ime i za moj račun novčana sredstva dosuđena pravomoćnim presudama.

Pristajem da ga u slučaju spriječenosti zamijeni:

Za slučaj spora glede nagrade pristajem na nadležnost Općinskog građanskog suda u Zagrebu.

U Zagrebu, dana 03.08.26 . godine.

Opunomoćenik:

Odvjetnik Matko Novinc

Opunomoćitelj:

Stipera Magdalena

Odvjetnik Matko Novinc

Ulica Gjüre Szaba 4, 10 000 Zagreb

OIB: 59443980637 - Erste&Steiermärkische Bank d.d., IBAN HR1824020061140184555

Republika Hrvatska
Županijski sud u Varaždinu
Varaždin, Međimurska 26D

Poslovni broj: GŽ-308/2026-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

i RJEŠENJE

Županijski sud u Varaždinu, u vijeću sastavljenom od sutkinja Dijane Hofer predsjednice vijeća, Ivane Čačić sutkinje izjaviteljice i članice vijeća i Tanje Novak-Premec članice vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Magdalene Stiperski iz Dubrave, Bregovita 3, OIB: 80053025929, zastupane po punomoćniku Matku Novincu, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženika Blue Iris Resolution d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 80, OIB: 87064273078, zastupanog po punomoćniku Ivanu Stakoriću, odvjetniku u Zagrebu, radi utvrđenja i isplate, odlučujući o žalbama stranaka izjavljenim protiv presude i rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-10306/2023-24 od 20. studenog 2025., na sjednici vijeća održanoj 13. svibnja 2026.

presudio je

I. Djelomično se odbija žalba tuženika i potvrđuje se presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-10306/2023-24 od 20. studenog 2025.:

- u točki I. izreke i

- u točki II. izreke u dijelu kojim je tuženiku naloženo isplatiti tužiteljici iznos od 4.873,65 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje su tekle na iznos od:

14,02	EUR od	16.1.2009.	do isplate
0,66	EUR od	16.1.2009.	do isplate
11,32	EUR od	11.2.2009.	do isplate
0,55	EUR od	11.2.2009.	do isplate
20,25	EUR od	11.3.2009.	do isplate
7,41	EUR od	16.4.2009.	do isplate
0,36	EUR od	16.4.2009.	do isplate
7,81	EUR od	16.5.2009.	do isplate
0,38	EUR od	16.5.2009.	do isplate
3,68	EUR od	13.6.2009.	do isplate
0,18	EUR od	13.6.2009.	do isplate
4,68	EUR od	17.7.2009.	do isplate
0,91	EUR od	15.8.2009.	do isplate
0,28	EUR od	17.7.2009.	do isplate
0,01	EUR od	15.8.2009.	do isplate

5,17	EUR od	15.9.2009.	do isplate
0,34	EUR od	15.9.2009.	do isplate
1,65	EUR od	16.10.2009.	do isplate
0,11	EUR od	16.10.2009.	do isplate
4,16	EUR od	14.11.2009.	do isplate
0,38	EUR od	27.11.2009.	do isplate
3,84	EUR od	16.12.2009.	do isplate
0,26	EUR od	16.12.2009.	do isplate
11,43	EUR od	19.1.2010.	do isplate
0,76	EUR od	19.1.2010.	do isplate
15,05	EUR od	13.2.2010.	do isplate
1,00	EUR od	13.2.2010.	do isplate
15,33	EUR od	17.3.2010.	do isplate
0,63	EUR od	17.3.2010.	do isplate
20,34	EUR od	23.4.2010.	do isplate
1,28	EUR od	23.4.2010.	do isplate
27,14	EUR od	19.5.2010.	do isplate
1,69	EUR od	19.5.2010.	do isplate
26,79	EUR od	17.6.2010.	do isplate
1,67	EUR od	17.6.2010.	do isplate
37,35	EUR od	18.7.2010.	do isplate
2,33	EUR od	18.7.2010.	do isplate
32,1	EUR od	13.8.2010.	do isplate
2,01	EUR od	13.8.2010.	do isplate
45,5	EUR od	21.9.2010.	do isplate
2,84	EUR od	21.9.2010.	do isplate
46,63	EUR od	16.10.2010.	do isplate
2,96	EUR od	16.10.2010.	do isplate
49,27	EUR od	16.11.2010.	do isplate
3,15	EUR od	16.11.2010.	do isplate
60,96	EUR od	15.12.2010.	do isplate
61,38	EUR od	13.1.2011.	do isplate
17,56	EUR od	13.1.2011.	do isplate
4,59	EUR od	13.1.2011.	do isplate
57,71	EUR od	17.2.2011.	do isplate
3,56	EUR od	17.2.2011.	do isplate
66,28	EUR od	18.3.2011.	do isplate
4,09	EUR od	18.3.2011.	do isplate
55,16	EUR od	13.4.2011.	do isplate
3,40	EUR od	13.4.2011.	do isplate
73,20	EUR od	18.5.2011.	do isplate
4,51	EUR od	18.5.2011.	do isplate
87,52	EUR od	16.6.2011.	do isplate
5,40	EUR od	16.6.2011.	do isplate
107,53	EUR od	23.7.2011.	do isplate
4,92	EUR od	23.7.2011.	do isplate
4,62	EUR od	11.8.2011.	do isplate
112,87	EUR od	20.8.2011.	do isplate
5,98	EUR od	20.8.2011.	do isplate
94,90	EUR od	17.9.2011.	do isplate

5,57	EUR od	17.9.2011.	do isplate
83,30	EUR od	16.10.2011.	do isplate
4,94	EUR od	16.10.2011.	do isplate
82,04	EUR od	19.11.2011.	do isplate
90,77	EUR od	16.12.2011.	do isplate
4,11	EUR od	16.12.2011.	do isplate
98,06	EUR od	20.1.2012.	do isplate
5,72	EUR od	20.1.2012.	do isplate
99,08	EUR od	18.2.2012.	do isplate
4,77	EUR od	18.2.2012.	do isplate
98,08	EUR od	18.3.2012.	do isplate
5,75	EUR od	18.3.2012.	do isplate
96,29	EUR od	18.4.2012.	do isplate
5,71	EUR od	18.4.2012.	do isplate
98,40	EUR od	16.5.2012.	do isplate
5,83	EUR od	16.5.2012.	do isplate
101,07	EUR od	20.6.2012.	do isplate
5,99	EUR od	20.6.2012.	do isplate
96,90	EUR od	19.7.2012.	do isplate
4,66	EUR od	19.7.2012.	do isplate
98,79	EUR od	15.8.2012.	do isplate
4,68	EUR od	29.8.2012.	do isplate
90,9	EUR od	15.9.2012.	do isplate
4,32	EUR od	15.9.2012.	do isplate
96,83	EUR od	18.10.2012.	do isplate
4,61	EUR od	18.10.2012.	do isplate
100,11	EUR od	17.11.2012.	do isplate
3,73	EUR od	17.11.2012.	do isplate
1,04	EUR od	2.12.2012.	do isplate
98,56	EUR od	19.12.2012.	do isplate
4,68	EUR od	19.12.2012.	do isplate
90,45	EUR od	18.1.2013.	do isplate
4,30	EUR od	18.1.2013.	do isplate
94,03	EUR od	19.2.2013.	do isplate
4,47	EUR od	19.2.2013.	do isplate
93,47	EUR od	19.3.2013.	do isplate
4,44	EUR od	19.3.2013.	do isplate
99,71	EUR od	23.4.2013.	do isplate
3,76	EUR od	23.4.2013.	do isplate
88,60	EUR od	23.5.2013.	do isplate
3,81	EUR od	23.5.2013.	do isplate
87,37	EUR od	22.6.2013.	do isplate
3,29	EUR od	22.6.2013.	do isplate
88,62	EUR od	20.7.2013.	do isplate
3,32	EUR od	20.7.2013.	do isplate
89,61	EUR od	15.8.2013.	do isplate
2,30	EUR od	15.8.2013.	do isplate
93,56	EUR od	19.9.2013.	do isplate
3,54	EUR od	19.9.2013.	do isplate
93,97	EUR od	17.10.2013.	do isplate

3,71	EUR od	17.10.2013.	do isplate
95,80	EUR od	16.11.2013.	do isplate
3,79	EUR od	16.11.2013.	do isplate
1.039,55	EUR od	29.11.2013.	do isplate

II. Djelomično se preinačuje točka II. izreke presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-10306/2023-24 od 20. studenog 2025. na način da nalaže tuženiku da u roku od 15 dana isplati tužiteljici i zatezne kamate koje su tekle:

- na iznos od 0,99 EUR od 11. ožujka 2009. do isplate i

- na iznos od 0,10 EUR od 16. lipnja 2011. do isplate

po stopi koja je do 30. lipnja 2011. iznosila 14% godišnje, od 1. srpnja 2011. do 31. srpnja 2015. 12% godišnje, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određivala, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određivala, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena i od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

r i j e š i o j e

I. Djelomično se ukida točka II. izreke presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-10306/2023-24 od 20. studenog 2025. u dijelu kojim su tužiteljici na iznos od 0,50 EUR dosuđene zatezne kamate od 16. listopada 2011. do isplate.

II. Odbija se žalba tuženika i potvrđuje se odluka o troškovima postupka iz točke II. izreke presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-10306/2023-24 od 20. studenog 2025.

III. Uvažava se žalba tužiteljice pa se točka II. izreke presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-10306/2023-24 od 20. studenog 2025., u dijelu kojim tužiteljici nisu dosuđeni daljnji troškovi postupka, preinačuje na način da se nalaže tuženiku u roku od 15 dana naknaditi tužiteljici daljnje troškove postupka od 125,00 EUR sa zakonskim zateznim kamata od 13. svibnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

IV. Odbija se žalba tuženika i potvrđuje se rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu, poslovni broj P-10306/2023-24 od 20. studenog 2025.

V. Odbija se tuženik sa zahtjevom za naknadu troškova žalbenog postupka.

VI. Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana naknaditi tužiteljici troškove žalbenog postupka od 31,25 EUR.

VI. Odbija se tužiteljica sa zahtjevom za naknadu troškova žalbenog postupka od 600,39 EUR.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom je presudom u točki I. izreke utvrđena ništetnom ugovorna odredba ugovora o operativnom leasingu motornog vozila HR/010103554 od 7. studenog 2008. (dalje: ugovor o leasingu) u dijelu kojim je ugovorena otplata leasinga uz primjenu valutne klauzule u švicarskim francima (dalje: CHF). Točkom II. izreke naloženo je tuženiku isplatiti tužiteljici 4.873,65 EUR sa zateznim kamatama na iznose, za razdoblje i po stopi kako je navedeno u toj točki izreke te mu je naloženo naknaditi joj troškove parničnog postupka od 2.096,94 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od 20. studenog 2025. do isplate.

2. Prvostupanjsku presudu i rješenje pravodobno izjavljenom žalbom pobija tuženik iz svih žalbenih razloga propisanih člankom 353. stavkom 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/1991., 91/1992., 112/1999., 129/2000., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 96/2008., 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023. i 146/2025., dalje: ZPP) uz prijedlog da se prvostupanjska presuda preinači i tužbeni zahtjev odbije uz naknadu troškova postupka tuženiku zajedno sa zateznim kamatama od donošenja prvostupanjske presude do isplate, podredno da se ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje. Traži i naknadu troškova sastava žalbe i sudske pristojbe na žalbu zajedno sa zateznim kamatama od donošenja drugostupanjske odluke do isplate.

3. Točku II. izreke u dijelu u kojem tužiteljici nisu dosuđene zatražene zatezne kamate na iznos od 0,99 EUR od 11. ožujka 2009. do isplate, u dijelu kojim su joj od 16. lipnja 2011. dosuđene zatezne kamate na iznos od 87,52 EUR umjesto na zatraženi iznos od 87,62 EUR, kao i u dijelu kojim joj nije dosuđena zatražena naknada troškova zastupanja na ročištu za objavu presude pravodobno izjavljenim (dvjema) žalbama je pobijala tužiteljica iz svih žalbenih razloga propisanih člankom 153. stavkom 1. ZPP-a uz prijedlog da se prvostupanjska presuda preinači u točki II. izreke na način da se tužiteljici dosude daljnje zatezne kamate na pojedine iznose glavnice kao i daljnji troškovi postupka od 125,00 EUR nastali zbog zastupanja na ročištu za objavu presude. Zahtijeva i naknadu troškova sastavljanja dviju žalbi.

4. Na žalbe nije odgovoreno.

5. Žalba tuženika je djelomično osnovana.

5.1. Žalbe tužiteljice su osnovane.

6. Predmet spora je zahtjev za utvrđenje djelomične ništetnosti ugovora o leasingu i kondicijski zahtjev za isplatu iznosa plaćenih na temelju ugovorne odredbe o otplati kredita uz valutnu klauzulu u CHF i ugovorne odredbe o otkupu objekta leasinga uz

valutnu klauzulu u CHF za koje tužiteljica tvrdi da su nepoštene i koje su sadržane u tom potrošačkom ugovoru o leasingu.

7. Drugostupanjski je sud na temelju članka 365. stavka 2. ZPP-a ispitao pobijanu presudu u granicama razloga navedenih u žalbama, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na pravilnu primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka.

8. Ispitujući na taj način pobijanu presudu ocjena je ovog suda da u njezinom donošenju nisu počinjene bitne povrede postupka na koje ovaj drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

U odnosu na žalbu tuženika

9. Suprotno žalbenim navodima tuženika, pobijana presuda, osim u dijelu koji se odnosi na dosuđeni tijek zateznih kamatama, sadrži odlučne i dostatne razloge o odlučnim činjenicama koji nisu proturječni ni razumljivi pa se može ispitati. Iz nje se jasno može utvrditi što je njome odlučeno i zbog čega. Zbog toga nije počinjena bitna povreda iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a na koju se u žalbi poziva tuženik.

9.1. Činjenica da žalitelj osporava ili problematizira pravna shvaćanja suda prvog stupnja o tome da su sporne ugovorne odredbe o otplati kredita uz valutnu klauzulu u CHF i o otkupu objekta leasinga uz valutnu klauzulu u CHF nepoštene (i ništetne) ima značaj prigovora o načinu odlučivanja o tužbenom zahtjevu s izrazom nezadovoljstva ocjenom provedenih dokaza i utvrđenim činjeničnim stanjem jer njima tuženik izražava shvaćanje da je u postupku drukčije trebalo utvrditi činjenice, ali, suprotno žalbenim navodima, nema značaj bitnih povreda postupka.

9.2. Iz sadržaja žalbi proizlazi da tuženik žalbenim razlogom bitne povrede postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a zapravo pobija ocjenu dokaza provedenu po prvostupanjskom sudu i utvrđenje tog suda o nepoštenosti spornih ugovornih odredbi. Navodi kojima žalitelj osporava ili problematizira utvrđenja na kojima prvostupanjski sud temelji osporenu presudu u biti su prigovori činjenične naravi kojima žalitelj iznosi svoju ocjenu dokaza provedenih u postupku koja je različita od ocjene na kojoj je zasnovana pobijana odluka.

9.3. Činjenica da žalitelj ocjenom dokaza odlučnim za odluku nije zadovoljan nema značaj bitne povrede iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a. Prema članku 8. ZPP-a, odlučne činjenice utvrđuje sud (ne stranke) i to prema svom uvjerenju, na osnovi savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, odnosno na temelju rezultata cjelokupnog postupka pri čemu je stečeno uvjerenje u odnosu na ocjenu provedenih dokaza dužan opravdati uvjerljivim i logičnim razlozima. Tako je i postupio prvostupanjski sud u pobijanoj presudi koja je donesena nakon svestrane rasprave i kontradiktornog postupka. Osim toga, sudovi imaju ovlast ocjenjivati provedene dokaze pa postupanjem po toj ovlasti, odnosno time što žalitelj ocjenom dokaza odlučnim za odluku nije zadovoljan i smatra da je iz provedenih dokaza istinitim trebalo prihvatiti samo ono što on tvrdi i njegovo tumačenje odlučnog i istinitog (da sporna ugovorna odredba nije nepoštena), sud prvog stupnja nije povrijedio niti jedno žaliteljevo pravo. Isto tako, to što su u postupku činjenice utvrđene tako da su na

temelju njih tuženikovi prigovori ocijenjeni neosnovanim ne može dobiti značaj neke postupovne povrede.

10. Nije počinjena niti bitna povreda iz članka 354. stavka 1. u vezi s člankom 338. stavkom 4. ZPP-a jer pobijana presuda sadrži odlučne i dostatne razloge o bitnim aspektima u postupku iznesene činjenične i pravne argumentacije tuženika pa neosnovano tuženik u žalbi prigovara da je odluka proizvoljna (arbitrarna) te da mu je povrijeđeno pravo na obrazloženu sudsku odluku.

11. Neosnovano tuženik u žalbi tvrdi da mu je u postupku povrijeđeno pravo na jednakost oružja uz upućivanje na praksu Ustavnog suda Republike Hrvatske u kojoj se ističe da je podnositelju ustavne tužbe bilo onemogućeno da iznese dokaze kojima bi utvrdio svoje navode. Suprotno tom uopćenom upućivanju, iz obrazloženja suda prvog stupnja i stanja spisa proizlazi da je izveden dokaz uvidom u isprave koje je predložio razgledati tuženik te su po njegovom prijedlogu saslušani tužiteljica i svjedokinja Nikolina Radišić. Zbog toga se ne mogu prihvatiti prigovori žalitelja da mu je povrijeđeno pravo na jednakost oružja jer da je prvostupanjski sud zanemario sve njegove dokazne prijedloge. U odnosu na to tuženiku je za odgovoriti da mu je u konkretnom slučaju raspravljanje o predmetu spora omogućeno već i time što je pozivan na ročišta na kojima se mogao izjasniti o provedenim dokazima i navodima tužiteljice, odnosno time što mu je dana prilika da predlaže dokaze i da prigovara provedenim dokazima i njihovoj ocjeni, a samo stoga što nije prihvaćeno njegovo shvaćanje o ocjeni dokaza izvedenih u postupku, ne može imati značaj postupovne povrede.

12. Imajući na umu činjenicu da svi podnesci tužiteljice dostavljeni tuženiku koji je pozvan na sva održana ročišta pa mu je bilo omogućeno da se izjasni o svim navodima i dokaznim prijedlozima tužiteljice, neosnovano tuženik u žalbi tvrdi da prvostupanjski postupak nije bio kontradiktoran.

13. S obzirom na to da je predmet spora kondikcijski zahtjev uperen protiv nepoštenog stjecatelja za isplate koje je primio u razdoblju od siječnja 2009. do studenog 2013., bespredmetni su žalbeni navodi tuženika da tražbina tužiteljice nije dospjela ili da nije dospjela do zaključenja glavne rasprave (6. listopada 2025.). Zbog toga nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 1. ZPP-a u vezi s navodnom pogrešnom primjenom članaka 326.a i 186.c ZPP-a na koju se u žalbi određeno poziva tuženik.

14. Na temelju činjenica koje među strankama nisu sporne i onih koje je utvrdio pregledavanjem isprava, provođenjem financijskog vještačenja te saslušanjem tužiteljice, svjedoka i vještaka, prvostupanjski je sud utvrdio sljedeće činjenično stanje: - da je 7. studenog 2008. u Zagrebu, između tuženika (koji je do 10. prosinca 2014. poslovao pod tvrtkom Hypo Leasing Kroatien društvo za financiranje d.o.o.) kao davatelja leasinga i tužiteljice (čije je osobno ime u vrijeme sklapanja ugovora bilo Magdalena Gorupec) kao primatelja leasinga sklopljen potrošački ugovor o operativnom leasingu kojom je davatelj leasniga dao tužiteljici na korištenje objekt leasinga – motorno vozilo Opel Zafira Enjoy Z18XER, a tužiteljica s obvezala platiti ukupni iznos naknada od 33.939,28 CHF u 60 mjesečnih obroka u iznosima od po 551,82 CHF mjesečno, prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan

plaćanja. Osim toga, ugovoren je ostatak vrijednost objekta leasinga od 4.684,53 EUR u kunskoj protuvrijednosti na dan plaćanja.

- da su stranke bez pojedinačnog pregovaranja ugovorile valutnu klauzulu – da se leasing ispunjava (otplaćuje) i objekt leasinga otkupljuje u kunskoj protuvrijednosti valute CHF prema ugovorenom tečaju
- da ugovorna odredba o otplati leasinga uz valutnu klauzulu u CHF i o otkupu objekta leasinga nije jasno i razumljivo sastavljena te da suprotno načelu savjesnosti i poštenja stvara znatnu neravnotežu u pravima i obvezama stranaka na štetu tužiteljice kao potrošača
- da kunski iznos koji se dobije kada se stvarno obračunati anuitet u CHF pomnoži razlikom primijenjenog tečaja i tečaja koji je bio važeći na dan korištenja leasinga iznosi 28.761,94 kn /3.817,31 EUR¹/
- da kunski iznos koji se dobije kada se stvarno obračunati ostatak vrijednosti vozila u CHF pomnoži razlikom primijenjenog tečaja i tečaja koji je bio važeći na dan sklapanja ugovora o leasingu iznosi 7.861,01 kn /1.043,34 EUR/ i
- da je tužba u ovoj pravnoj stvari podnesena 13. studenog 2023.

15. Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja prvostupanjski je sud ugovornu odredbu o otplati leasinga uz primjenu valutne klauzule u CHF utvrdio ništetnom, a ugovornu odredbu o otkupu leasinga uz primjenu valutne klauzule u CHF je prethodno utvrdio ništetnom te je naložio tuženiku vratiti tužiteljici uplate koje su učinjene na ime ispunjenja tih ništetnih ugovornih odredbi sa zakonskim zateznim kamatama od prvog idućeg dana nakon dana kada je svaki pojedini iznos plaćen do isplate. Pritom je ocijenio neosnovanim prigovor zastare.

16. U dijelu kojim je utvrdio ništetnost ugovorne odredbe o otplati leasinga uz primjenu valutne klauzule u CHF i o otkupu objekta leasinga uz primjenu valutne klauzule u CHF te usvojio kondikcijski zahtjev, sud prvog stupnja ispitao je sve okolnosti bitne za donošenje pravilne i zakonite odluke te je na temelju nespornih činjenica, kao i onih utvrđenih na temelju pregledavanja isprava, provedenog vještačenja i saslušanja tužiteljice i svjedokinje i njihove pravilne ocjene (članak 8. ZPP-a), potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje. Neosnovan je žalbeni razlog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, jer je prvostupanjski sud na temelju pravilne ocjene provedenih dokaza u dovoljnoj mjeri utvrdio sve odlučne činjenice, a činjenična osnova na kojoj utemeljena prvostupanjska presuda u tom dijelu nije dovedena u sumnju žalbenim navodima tuženika.

17. Imajući na umu da su odredbe o otplati leasinga uz valutnu klauzulu u CHF i otkupu leasinga uz primjenu valutne klauzule u CHF odredbe unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca, u smislu članka 96. stavka 2. Zakon o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 79/2007. i 125/2007., dalje: ZZP/2007) koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja ugovora o leasingu, vrijedi zakonska presumpcija da je riječ o odredbama o kojima se nisu vodili pojedinačni pregovori. Teret dokaza o protivnom je na tuženiku. S obzirom na to da se o postojanju pojedinačnog pregovaranja nije moglo zaključiti na temelju iskaza svjedokinje Nikoline Radišić, bivše radnice tuženika koja je saslušana na njegov prijedlog, a tužiteljica je u svom iskazu negirala ikakvo pregovaranje, zakonska presumpcija iz članka 96. stavka 2. ZZP/2007 nije dovedena u pitanje.

¹ Fiksni tečaj konverzije 1 EUR = 7,53450 kn

17.1. U tom smislu je za odgovoriti tuženiku da tvrdnje koje ponavlja i u žalbi, o tome da je tužiteljica mogla zaključiti ugovor s valutnom klauzulom u EUR nisu odlučne za pravilnu ocjenu o tome da o valutnoj klauzuli u CHF koja je sadržana u predmetnom ugovoru nije prethodilo pojedinačno pregovaranje. Za zakonom predviđenu zaštitu od nepoštenih ugovornih odredbi nije odlučno to da je potrošač izabrao određeni pravni posao, kao niti to je li mogao izabrati što drugo, nego je odlučno da je riječ o ugovorenoj odredbi koja je unesena u izabrani ugovor bez pregovaranja. Svakako da tuženik niti ne tvrdi da je tužiteljica mogla pregovarati o ograničenju svoje odgovornosti za rizik promjene tečaja što je bit valutne klauzule. Iz dokaza saslušanjem tužiteljice proizlazi da je prilikom sklapanja ugovora bila upoznata s navedenim odredbama te da nije tražila objašnjenja o tečajnom riziku. Činjenica da je tužiteljici bilo poznato da ugovora valutnu klauzulu u CHF, ne znači da je o tim odredbama prethodno pregovarala i da su te odredbe rezultat pregovora među ugovornim stranama. Isto tako, činjenica je li tužiteljica ili nije tražila objašnjenja za ugovornu odredbu koju je prethodno formulirao davatelj leasinga nema značaj postojanja ili izostanka pregovaranja. Svako da tuženik ne tvrdi niti ne dokazuje da je tužitelj, tražeći objašnjenja, mogao utjecati na preuzimanje tečajnog rizika immanentnog otplati kredita uz valutnu klauzulu. Naposljetku, eventualna objašnjenja utječu na ocjenu transparentnosti odredbe, a ne pridaju ugovornoj odredbi koju je unaprijed na standardnom obrascu sastavio trgovac svojstvo odredbe o kojoj su se vodili pojedinačni pregovori.

17.2. Nije u pravu tuženik kada tvrdi da je izborom leasinga s valutnom klauzulom u CHF tužiteljica koristila svoje pravo pregovora o valutnoj klauzuli. Ona je izborom leasinga s valutnom klauzulom u CHF konzumirala (samo) svoj izbor između više vrsta ponuđenih financijskih proizvoda. Činjenica da je tužiteljica znala da sklapa ugovor s valutnom klauzulom u CHF ne znači da su se o tečajnom riziku koji ona donosi vodili pojedinačni pregovori. Činjenica da je ugovor sklopljen na unaprijed otisnutom obrascu znači zakonsku presumpciju da je riječ o odredbi o kojoj se nije pregovaralo. Tvrdnje tuženika koje se svode na to da je odabirom ugovora tužiteljica zapravo pregovarala o tečajnom riziku, nisu dostatne za obaranje zakonske presumpcije iz članka 96. stavka 2. ZZP/2007. Stoga je pravilan zaključak suda prvog stupnja da su stranke bez pojedinačnog pregovaranja ugovorile valutnu klauzulu – da se leasing ispunjava u kunskoj protuvrijednosti valute CHF prema ugovorenom tečaju te da se objekt leasinga otkupljuje u kunskoj protuvrijednosti valute CHF prema ugovorenom tečaju.

18. Zahtjev (materijalne) transparentnosti iz članka 100. ZZP/2007 prema kojem ugovorna odredba mora biti jasno i razumljivo sastavljena, obvezuje tuženika da primatelju leasinga pruži dovoljno informacija kako bi mogao donositi razborite i informirane odluke. U tom pogledu taj zahtjev znači da ugovornu odredbu o riziku promjene tečaja potrošač mora razumjeti na formalnoj i gramatičkoj razini, ali također u pogledu njezina konkretnog dosega, u smislu da prosječan potrošač, koji je uredno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću, može ne samo znati za mogućnost deprecijacije nacionalne valute u odnosu na stranu valutu u kojoj je ugovor o leasingu sklopljen već da razumije konkretno funkcioniranje predmetnog financijskog mehanizma i da može procijeniti potencijalno znatne gospodarske posljedice koje bi takva odredba mogla imati za njegove financijske obveze tijekom cijelog trajanja tog ugovora. S obzirom na opseg informiranosti koji proizlazi iz sadržaja ugovora o leasingu i koji su u svojim iskazima opisale tužiteljica i svjedokinja Nikolina Radišić,

pravilno je utvrđenje prvostupanjskog suda da zahtjev transparentnosti nije bio zadovoljen.

19. Neosnovano tuženik u žalbi tvrdi da je ocjena nepoštenosti spornih ugovornih odredbi donesena isključivo na temelju činjenica da je riječ o odredbama o kojima se nisu vodili pojedinačni pregovori. To stoga što je sud prvog stupnja u točki 18. obrazloženja pobijane odluke izvršio pojedinačnu procjenu predmetnih ugovornih odredbi te je u skladu s člankom 96. stavkom 1. ZOO/2007 zaključio da je riječ o odredbama koje suprotno zahtjevu dobre vjere (načelu savjesnosti i poštenja) stvaraju značajniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka na štetu tužiteljice kao potrošača.

19.1. Odredba ugovora o leasingu kojom se predviđa da je valuta obračuna strana valuta, a kuna valuta plaćanja, što za učinak ima to da valutni rizik snosi primatelj leasinga bez ograničenja stvara znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka proizašlima iz navedenog ugovora na štetu primatelja leasinga kao potrošača, s obzirom na to da davatelj leasinga nije mogao razumno očekivati, da je postupio transparentno s potrošačem, da bi potrošač prihvatio neproporcionalan valutni rizik koji proizlazi iz takve ugovorne odredbe. Zbog toga je i prema pravnom shvaćanju drugostupanjskog suda riječ o nepoštenoj ugovornoj iz članka 96. stavka 1. ZZP/2007 pa je sud prvog stupnja pravilno primijenio član 102. stavak 1. ZZP/2007 kada je ugovornu odredbu ugovora o leasingu kojom je ugovorena otplata leasinga uz valutnu klauzulu u CHF utvrdio ništetnom odnosno kad je odredbu o otkupu objekta leasinga uz primjenu valutne klauzule u CHF prethodno utvrdio ništetnom.

19.1.1. Imajući na umu da je odredba o otkupu objekta leasinga uz primjenu valutne klauzule u CHF sadržana u ugovoru o leasingu o kojem je riječ, neosnovano tuženik u žalbi tvrdi da je riječ o ugovornoj odredbi drugog, odvojenog ugovora.

20. Na pravilnost i zakonitost pobijane odluke ne utječu žalbeni navodi o tome da je su ugovori o operativnom leasingu isključeni iz primjene Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine br. 75/2009., dalje: ZPK) u skladu s odredbom članka 3. stavka 1. toga Zakona. Najprije, bespredmetno je pozivanje na ZPK s obzirom na to da je taj propis stupio na snagu 1. listopada 2010. i ne primjenjuje se na ugovore, poput predmetnog ugovora o leasingu, koji je sklopljen prije toga. Osim toga, o ništetnosti ugovornih odredbi o primjeni valutne klauzule u CHF prilikom otplate leasinga i otkupa objekta leasinga odlučeno je u skladu s prisilim propisima o zaštiti potrošača od nepoštenih ugovornih odredbi sadržanih u ZZP/2007 iz čije primjene ugovori o operativnom leasingu nisu isključeni.

21. Imajući na umu da je ništetnost nepoštenih ugovornih odredbi utvrđena na temelju članka 96. stavka 1. u vezi s člankom 102. stavkom 1. ZZP/2007, što se ne može smatrati „zabranom manjeg značaja“ u smislu članka 326. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/2005. i 41/2008.) koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja ugovora o leasingu, neosnovani su prigovori tuženika da ništetnost spornih odredbi ne može isticati jer je riječ o zabrani manjeg značaja te da je stoga sud prvo stupnja pogrešno primijenio tu zakonsku odredbu.

22. Odluka suda prvog stupnja kojom je naloženo tuženiku vratiti tužiteljici isplate koje su učinjene na ime ispunjenja ništetne ugovorne odredbe o otplati leasinga uz valutnu

klauzulu u CHF i o otkupu objekta leasinga uz valutnu klauzulu u CHF u visini od 4.873,65 EUR koja je pravilno utvrđena financijskim vještačenjem temelji se na pravilnoj primjeni članka 1111. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/2005., 41/2008. i 125/2011., dalje. ZOO) koji je bio na snazi u vrijeme stjecanje bez osnova (od siječnja 2009. do studenog 2013.).

23. Neosnovano tuženik prigovara da su za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva odlučne tzv. negativne tečajne razlike. Predmet spora je povrat uplata za koje se u smislu članka 1111. ZOO-a neosnovano obogatio tuženik kada je dio imovine tužiteljice prešao u njegovu imovinu na temelju ugovorne odredbe koja je, jer uzrokuje značajniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka na štetu tužiteljice, utvrđena ništetnom. S obzirom na to da zakonska pravila vraćanja stečenog bez osnove (članci 1112. do 1120. ZOO-a) ne predviđaju nikakva uzajamna vraćanja niti je to po prirodi stvari moguće pored činjenice da nikakva imovina tuženika nije bez pravne osnove prešla u imovinu tužiteljice, neosnovano je tuženik tijekom postupka tvrdio da su za odluku o kondikcijskom zahtjevu odlučne tzv. negativne tečajne razlike (kada je primijenjeni tečaj za CHF bio za tužiteljicu povoljniji od tečaja koji je primijenjen prilikom isplate kredita). Osim toga, ništetnost ugovorne odredbe o otplati kredita uz valutnu klauzulu u CHF utvrđena je stoga što je riječ o odredbama koje stvaraju značajnu neravnotežu među pravima i obvezama ugovaratelja na štetu tužiteljice kao potrošača. Stavljanjem takvih odredbi u ugovor bez pregovaranja tuženik je ugrozio visoku razinu zaštite od nepoštenih ugovornih odredbi koja se potrošačima jamči zakonom (ZZP/2007). Svrsi i smislu te zaštite i prirodi razloga zbog kojih su predmetne ugovorne odredbe utvrđene nepoštenima se protive zahtjevi tuženika da se upravo na temelju tih odredbe koju je sam unio u ugovor protivno zahtjevu dobre vjere vraćaju bilo kakve koristi koje je potrošač pritom imao. Te je ugovorne odredbe diktirao sam tuženik pa je na njemu da snosi posljedice uključivo i onda kad se te odredbe pozitivno odražavaju na potrošača jer potrošač u njihovu kreiranju nije sudjelovao i ne mogu mu se predbaciti. Tuženik gubi iz vida preventivnu funkciju prisilnih propisa o zaštiti od nepoštenih ugovornih odredbi i odvrćajući učinak koje one moraju imati prema trgovcima. Osim toga, tuženik gubi iz vida i to da bi uračunavanje tzv. negativnih tečajnih razlika imalo za posljedicu ugrožavanje restitucije potrošača koja je nužna posljedica ništetnosti nepoštene ugovorne odredbe jer deklaracija sama za sebe, bez potpunog obeštećenja, nema traženu kvalitetu zaštite koju ZZP/2007 kao prisilni propis predviđa. Ništetnost odredbe o otplati kredita uz valutnu klauzulu u CHF proizlazi iz njezine nepoštenosti prema potrošaču (članak 102. stavak 1. u vezi s člankom 96. stavkom 1. ZZP/2007), a ne prema trgovcu. S obzirom na to da je riječ o odredbi koju je, bez pregovaranja i suprotno načelu dobre vjere, u ugovor unio sam trgovac, prirodi, sadržaju i smislu zakonske zaštite od nepoštenih ugovornih odredbi kako ih definira ZZP/2007 s ciljem da *ne obvezuju potrošača*, je to da trgovac ima koristi od nepoštenosti ugovornih odredbi koje je sam, bez pregovaranja, unio u ugovor. Smislu i prirodi ništetnosti nepoštenih ugovornih odredbi u potrošačkim ugovorima se protivi to da posljedice te ništetnosti mogu stvarati koristi za trgovca jer je iz odredbi posebnog zakona (ZZP/2007) jasno da ne upućuju na tu posljedicu (članak 233. stavak 1. ZOO-a).

24. Osnovano tuženik u žalbi tvrdi da se odluka o tijeku zateznih kamata ne može ispitati jer ne sadrži nikakve razloge. Unatoč počinjenoj bitnoj povredi odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, ispunjeni su uvjeti za donošenje presude kojim se žalba tuženika odbija i prvostupanjska presude potvrđuje

u tom dijelu (članak 373.a stavak 3. ZPP-a). Naime, imajući na umu da je razlog ništetnosti predmetnih ugovornih odredbi koje je unaprijed sastavio tuženik i o kojima se nije pojedinačno pregovaralo njihova nepoštenost, tuženik neosnovano u žalbi tvrdi da je sud pogrešno primijenio materijalno kada je tuženiku naložio isplatu zatezne kamate kao nepoštenom stjecatelju. Iako odredba članka 1111. ZOO-a na koju se pozvao prvostupanjski sud ne propisuje tijek zateznih kamata kod stjecanja bez osnove, tuženik kao nepošteni stjecatelj duguje zatezne kamate na iznose koje je primio od dana kad ih je primio u skladu s člankom 1115. ZOO-a koji je trebalo primijeniti.

25. Pravilno je sud prvog stupnja primijenio materijalno pravo i kad je odbio tuženikov prigovor zastare. Pritom se pravilno pozvao na pravno shvaćanje sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održane 30. siječnja 2020. (Su-IV-47/2020-2) prema kojem zastarni rok kao posljedica utvrđenja ništetnosti ugovora počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. Imajući na umu da je zahtjev za isplatu podnesen prije nego što je odluka iza stavka I. prvostupanjske presude postala pravomoćna, u trenutku podnošenja tog zahtjeva petogodišnji zastarni rok iz članka 225. ZOO-a nije bio niti počeo teći.

26. Imajući na umu navedene razloge, uz primjenu članka 368. stavka 1. i članka 373. stavka 2. ZPP-a djelomično je odbijena žalba tuženika i potvrđena je točka I. izreke presude i točka II. izreke presude u dijelu kojim je tuženiku naloženo isplatiti tužiteljici iznos od 4.873,65 EUR sa zakonskim zateznim kamata koje na pojedine iznose teku od prvog idućeg dana od dana kada ih je tuženik primio, osim u odnosu na zatezne kamate koje su tužiteljici od 16. listopada 2011. do isplate dosuđene u iznosu od 0,50 EUR jer je riječ o zahtjevu koji tužiteljica nije (niti) postavila, imajući na umu da je zahtijevala zatezne kamate na iznos od 83,30 EUR, a ne 83,80 EUR pa je uz primjenu članka 369. stavka 4. u tom dijelu ukinuta prvostupanjska presuda.

27. Imajući na umu da je tužiteljica u cijelosti uspjela u sporu, pravilno je sud prvog stupnja primijenio članak 154. stavak 1. ZPP-a kada je naložio tuženiku naknaditi joj troškove parničnog postupka. U donošenju te odluke nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti pa je je uz primjenu članka 380. točke 2. ZPP-a odbijena žalba tuženika i potvrđena je odluka o troškovima postupka sadržana u točki II. izreke prvostupanjske presude.

28. Neosnovano tuženik u žalbi tvrdi da je sud prvog stupnja pogrešno primijenio članak 158. stavak 1. ZPP-a kada mu nije dosudio zatraženu naknadu troškova parničnog postupka zbog djelomičnog povlačenja tužbe (za iznos od 352,09 EUR). To stoga što se vrijednost predmeta spora tog zahtjeva iz tužbe 5.225,74 EUR i vrijednost predmeta spora nakon djelomičnog povlačenja tužbe 4.873,65 EUR nalaze u istom tarifnom razredu (od 1.327,01 EUR do 13.272,00 EUR) u smislu Tbr. 7. stavka 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ br. 138/2023. i 107/2025., dalje: OT) pa ne proizlazi da su u odnosu na povučeni dio tužbe tuženiku nastali posebni troškovi zastupanja.

29. Žalba protiv rješenja o djelomičnom povlačenju ne sadrži razloge zbog kojih se to rješenje pobija. Ispitujući po službenoj dužnosti navedenu odluku u skladu s člankom 365. stavkom 2. i člankom 381. ZPP-a, ocjena je ovog suda da u donošenju rješenja o

povlačenju tužbe nisu ostvareni žalbeni razlozi na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti. Zbog toga je uz primjenu članka 380. točke 2. ZPP-a odbijena žalba tuženika i potvrđeno je prvostupanjsko rješenje.

30. Tuženiku koji sa žalbom nije uspio, osim u neznatnom dijelu sporednog potraživanja koji se odnosi na zatezne kamate, nije dosuđena naknada troškova sastavljanja žalbe protiv presude niti sudske pristojbe na tu žalbu.

U odnosu na žalbu tužiteljice

31. Imajući na umu da sud prvog stupnja nije odlučio o prijedlogu tužiteljice da se ispravi pogreška u pisanju iznosa na koji su joj dosuđene zatezne kamate od 16. lipnja 2011. na način da umjesto dosuđenih 87,52 EUR treba stajati zatraženih 87,62 EUR, očito je da prvostupanjski sud ocijenio da nema uvjeta za ispravak presude kada je spis predmeta dostavio drugostupanjskom sudu u povodu istovremeno podnesene žalbe tužiteljice. Zbog toga je u povodu istovremeno podnesene žalbe tužiteljice, jer je sud prvog stupnja pogrešno ocijenio dokaz financijskim vještačenjem iz kojeg proizlazi da je tužiteljica 16. lipnja 2011. tuženiku platila 87,62 EUR, uz primjenu članka 373. točke 1. ZPP-a preinačena prvostupanjska presuda na način da je naloženo tuženiku od 16. lipnja 2011. do isplate platiti zatezne kamate i na iznos od 0,10 EUR.

31.1. Imajući na umu da sud prvog stupnja nije odlučio o pravovremenom prijedlogu tužiteljice da se prvostupanjska presuda dopuni na način da joj se dosude i zatezne kamate koje je tražila na iznos od 0,99 EUR od 11. ožujka 2009., a o kojima nije odlučeno, očito je da prvostupanjski sud ocijenio da nema uvjeta za dopunu presude kada je spis predmeta dostavio drugostupanjskom sudu u povodu istovremeno podnesene žalbe tužiteljice. Zbog toga je u povodu istovremeno podnesene žalbe tužiteljice, jer je sud prvog stupnja pogrešno ocijenio dokaz financijskim vještačenjem iz kojeg proizlazi da je tužiteljica 10. ožujka 2009. tuženiku platila 0,99 EUR, uz primjenu članka 373. točke 1. ZPP-a preinačena prvostupanjska presuda na način da je naloženo tuženiku od 11. ožujka 2009. do isplate platiti zatezne kamate i na iznos od 0,99 EUR.

32. Osnovano tužiteljica u žalbi tvrdi da je sud prvog stupnja pogrešno primijenio članak 155. stavak 1. ZPP-a kada joj nije dosudio zatraženu naknadu troškova zastupanja na ročištu za objavu presude koje je održano 20. studenog 2025. na kojem je tužitelj bio zastupan po punomoćniku koji je odvjetnik. Odredbe članka 335. stavka 7. i 8. ZPP-a propisuju način dostave presude onoj stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje iz čega proizlazi zaključak da se stranci koja pristupi na ročište za objavu presude uručuje pisani otpravak presude i da od tog dana za stranku teče žalbeni rok, dok je situacija ako stranka ne pristupi na ročište a uredno je obaviještena propisana stavcima 9. i 10. citirane zakonske odredbe. Po ocjeni ovog suda riječ je o trošku koji je bio potreban za vođenje parnice, tim više jer je pristupanje na ročište povodom objave presude zakonodavac propisao i kao način neposredne dostave sudske odluke uz koju se vežu pravne posljedice (rok za žalbu). Zbog toga je nepravilno primijenjen članak 155. stavak 1. ZPP-a kada je tužitelj odbijen sa zahtjevom za naknadu troškova zastupanja na ročištu za objavu presude koji u skladu s Tbr. 9. stavkom 3., Tbr. 46. i 54. OT-a iznose 125,00 EUR.

32.1. Takvo je i pravno shvaćanje izraženo odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Rev 832/2022-2 od 22. ožujka 2022. i Rev 772/2023-2 od 23. siječnja 2024.

32.2. Iz razloga navedenih u točki 32. ovog obrazloženja uz primjenu članka 380. točke 3. ZPP-a uvažena je žalba tužitelja, preinačena je odluka o troškovima postupka u dijelu u kojem tužiteljici nije dosuđena naknada troškova zastupanja od 125,00 EUR te je naloženo tuženiku naknaditi tužiteljici troškove postupka od 125,00 EUR sa zateznim kamatama u skladu s člankom 151. stavkom 3. ZPP-a i po stopi iz članka 29. stavka 2. ZOO-a.

33. Tužiteljici koja je sa žalbom protiv rješenja o troškovima postupka uspjela u cijelosti dosuđena je naknada troškova sastavljanja te žalbe u iznosu od 31,25 EUR (vps za žalbu 125,00 EUR, Tbr. 10. stavak 4., Tbr. 46. i Tbr. 54. OT-a) dok je s ostatkom zahtjeva za naknadu troškova sastavljanja žalbe (do zatraženih 312,50 EUR) tužiteljčin zahtjev odbijen. Zahtjev za naknadu troškova sudske pristojbe na tu žalbu je odbijen već stoga što nema dokaza da je ta pristojba plaćena.

34. Imajući na umu da za troškove koji nastaju za greške u pisanju prvostupanjskog suda koji ih nije ispravio i u propustu tog suda da odluči o svim postavljenim zahtjevima i nakon prijedloga za dopunu, tuženik ne odgovora niti po načelu *causae* niti po načelu *culpae*, odbijen je zahtjev tužiteljice za naknadu troškova sastavljanja žalbe protiv presude od 312,50 EUR.

35. Prvostupanjski će sud u skladu s člankom 142. ZPP-a ispraviti očitu omašku u pisanju presude u odnosu na OIB tuženika.

U Varaždinu 13. svibnja 2026.

Predsjednica vijeća
Dijana Hofer

DIJANA HOFER

Elektronički potpisano: 18.05.2026T09:31:24 (UTC:2026-05-18T07:31:24Z)

Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>

Broj zapisa: 644660b2-f3d7-486d-a6c6-798a4136b7fa

Županijski sud u Varaždinu

Broj zapisa: **9-30887-ea65f**

Kontrolni broj: **096a4-7db7c-5388a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

i

RJEŠENJE

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Biserka Pavković Fućak, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Magdalena Stiperski, Bregovita 3, Bobovec Rozganski, Dubravica, OIB; 80053025929, zastupana po Matku Novinc, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika Blue Iris Resolution d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 48, OIB; 47140111884, zastupan po odvjetnicima odvjetničkog društva Glamuzina i Grošeta d.o.o. iz Zagreba, radi isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave, dana 20. studenog 2025. godine,

presudio je

I Utvrđuje se da su ništetne odredbe Ugovora o operativnom leasingu br. HR/010103554 od dana 07.11.2008.g. a koji su sklopili tužitelj Magdalena Stiperski, Bregovita 3, Bobovec Rozganski, Dubravica, OIB: 80053025929, kao primatelj leasinga i tuženik Blue Iris Resolution d.o.o. (ranije: Hypo Leasing Kroatien društvo za financiranje d.o.o.) kao davatelj leasinga, u dijelu u kojem je ugovorena otplata leasinga uz korištenje valutne klauzule vezane za CHF.

II Nalaže se tuženiku Blue Iris Resolution d.o.o., Radnička cesta 48, Zagreb, OIB 87064273078, isplatiti tužitelju Magdalena Stiperski, Bregovita 3, Bobovec Rozganski, Dubravica, OIB:80053025929, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe iznos od 4.873,65 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom sukladno ZOO i Zakonu o zateznim kamatama koja teče na iznos od;

- 14,02 EUR od dana 16.1.2009. pa do isplate
- 0,66 EUR od dana 16.1.2009. pa do isplate
- 11,32 EUR od dana 11.2.2009. pa do isplate
- 0,55 EUR od dana 11.2.2009. pa do isplate
- 20,25 EUR od dana 11.3.2009. pa do isplate
- 7,41 EUR od dana 16.4.2009. pa do isplate
- 0,36 EUR od dana 16.4.2009. pa do isplate
- 7,81 EUR od dana 16.5.2009. pa do isplate
- 0,38 EUR od dana 16.5.2009. pa do isplate
- 3,68 EUR od dana 13.6.2009. pa do isplate
- 0,18 EUR od dana 13.6.2009. pa do isplate
- 4,68 EUR od dana 17.7.2009. pa do isplate
- 0,91 EUR od dana 15.8.2009. pa do isplate

- 0,28 EUR od dana 17.7.2009. pa do isplate
- 0,01 EUR od dana 15.8.2009. pa do isplate
- 5,17 EUR od dana 15.9.2009. pa do isplate
- 0,34 EUR od dana 15.9.2009. pa do isplate
- 1,65 EUR od dana 16.10.2009. pa do isplate
- 0,11 EUR od dana 16.10.2009. pa do isplate
- 4,16 EUR od dana 14.11.2009. pa do isplate
- 0,38 EUR od dana 27.11.2009. pa do isplate
- 3,84 EUR od dana 16.12.2009. pa do isplate
- 0,26 EUR od dana 16.12.2009. pa do isplate
- 11,43 EUR od dana 19.1.2010. pa do isplate
- 0,76 EUR od dana 19.1.2010. pa do isplate
- 15,05 EUR od dana 13.2.2010. pa do isplate
- 1,00 EUR od dana 13.2.2010. pa do isplate
- 15,33 EUR od dana 17.3.2010. pa do isplate
- 0,63 EUR od dana 17.3.2010. pa do isplate
- 20,34 EUR od dana 23.4.2010. pa do isplate
- 1,28 EUR od dana 23.4.2010. pa do isplate
- 27,14 EUR od dana 19.5.2010. pa do isplate
- 1,69 EUR od dana 19.5.2010. pa do isplate
- 26,79 EUR od dana 17.6.2010. pa do isplate
- 1,67 EUR od dana 17.6.2010. pa do isplate
- 37,35 EUR od dana 18.7.2010. pa do isplate
- 2,33 EUR od dana 18.7.2010. pa do isplate
- 32,10 EUR od dana 13.8.2010. pa do isplate
- 2,01 EUR od dana 13.8.2010. pa do isplate
- 45,50 EUR od dana 21.9.2010. pa do isplate
- 2,84 EUR od dana 21.9.2010. pa do isplate
- 46,63 EUR od dana 16.10.2010. pa do isplate
- 2,96 EUR od dana 16.10.2010. pa do isplate
- 49,27 EUR od dana 16.11.2010. pa do isplate
- 3,15 EUR od dana 16.11.2010. pa do isplate
- 60,96 EUR od dana 15.12.2010. pa do isplate
- 61,38 EUR od dana 13.1.2011. pa do isplate
- 17,56 EUR od dana 13.1.2011. pa do isplate
- 4,59 EUR od dana 13.1.2011. pa do isplate
- 57,71 EUR od dana 17.2.2011. pa do isplate
- 3,56 EUR od dana 17.2.2011. pa do isplate
- 66,28 EUR od dana 18.3.2011. pa do isplate
- 4,09 EUR od dana 18.3.2011. pa do isplate
- 55,16 EUR od dana 13.4.2011. pa do isplate
- 3,40 EUR od dana 13.4.2011. pa do isplate
- 73,20 EUR od dana 18.5.2011. pa do isplate
- 4,51 EUR od dana 18.5.2011. pa do isplate
- 87,52 EUR od dana 16.6.2011. pa do isplate
- 5,40 EUR od dana 16.6.2011. pa do isplate
- 107,53 EUR od dana 23.7.2011. pa do isplate
- 4,92 EUR od dana 23.7.2011. pa do isplate
- 4,62 EUR od dana 11.8.2011. pa do isplate
- 112,87 EUR od dana 20.8.2011. pa do isplate

- 5,98 EUR od dana 20.8.2011. pa do isplate
- 94,90 EUR od dana 17.9.2011. pa do isplate
- 5,57 EUR od dana 17.9.2011. pa do isplate
- 83,80 EUR od dana 16.10.2011. pa do isplate
- 4,94 EUR od dana 16.10.2011. pa do isplate
- 82,04 EUR od dana 19.11.2011. pa do isplate
- 90,77 EUR od dana 16.12.2011. pa do isplate
- 4,11 EUR od dana 16.12.2011. pa do isplate
- 98,06 EUR od dana 20.1.2012. pa do isplate
- 5,72 EUR od dana 20.1.2012. pa do isplate
- 99,08 EUR od dana 18.2.2012. pa do isplate
- 4,77 EUR od dana 18.2.2012. pa do isplate
- 98,08 EUR od dana 18.3.2012. pa do isplate
- 5,75 EUR od dana 18.3.2012. pa do isplate
- 96,29 EUR od dana 18.4.2012. pa do isplate
- 5,71 EUR od dana 18.4.2012. pa do isplate
- 98,40 EUR od dana 16.5.2012. pa do isplate
- 5,83 EUR od dana 16.5.2012. pa do isplate
- 101,07 EUR od dana 20.6.2012. pa do isplate
- 5,99 EUR od dana 20.6.2012. pa do isplate
- 96,90 EUR od dana 19.7.2012. pa do isplate
- 4,66 EUR od dana 19.7.2012. pa do isplate
- 98,79 EUR od dana 15.8.2012. pa do isplate
- 4,68 EUR od dana 29.8.2012. pa do isplate
- 90,90 EUR od dana 15.9.2012. pa do isplate
- 4,32 EUR od dana 15.9.2012. pa do isplate
- 96,83 EUR od dana 18.10.2012. pa do isplate
- 4,61 EUR od dana 18.10.2012. pa do isplate
- 100,11 EUR od dana 17.11.2012. pa do isplate
- 3,73 EUR od dana 17.11.2012. pa do isplate
- 1,04 EUR od dana 2.12.2012. pa do isplate
- 98,56 EUR od dana 19.12.2012. pa do isplate
- 4,68 EUR od dana 19.12.2012. pa do isplate
- 90,45 EUR od dana 18.1.2013. pa do isplate
- 4,30 EUR od dana 18.1.2013. pa do isplate
- 94,03 EUR od dana 19.2.2013. pa do isplate
- 4,47 EUR od dana 19.2.2013. pa do isplate
- 93,47 EUR od dana 19.3.2013. pa do isplate
- 4,44 EUR od dana 19.3.2013. pa do isplate
- 99,71 EUR od dana 23.4.2013. pa do isplate
- 3,76 EUR od dana 23.4.2013. pa do isplate
- 88,60 EUR od dana 23.5.2013. pa do isplate
- 3,81 EUR od dana 23.5.2013. pa do isplate
- 87,37 EUR od dana 22.6.2013. pa do isplate
- 3,29 EUR od dana 22.6.2013. pa do isplate
- 88,62 EUR od dana 20.7.2013. pa do isplate
- 3,32 EUR od dana 20.7.2013. pa do isplate
- 89,61 EUR od dana 15.8.2013. pa do isplate
- 2,30 EUR od dana 15.8.2013. pa do isplate
- 93,56 EUR od dana 19.9.2013. pa do isplate

- 3,54 EUR od dana 19.9.2013. pa do isplate
- 93,97 EUR od dana 17.10.2013. pa do isplate
- 3,71 EUR od dana 17.10.2013. pa do isplate
- 95,80 EUR od dana 16.11.2013. pa do isplate
- 3,79 EUR od dana 17.11.2013. pa do isplate
- 1.039,55 EUR od dana 29.11.2013. pa do isplate

te da mu nadoknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 2.096,94 eura sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 20.11.2025.godine, pa do isplate, s time da su kamate do 31.07.2015. godine u visini eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanom za pet postotnih poena, od 01. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022. godine po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 3 postotnih poena, od 1. siječnja 2023. do 30. prosinca 2023. godine do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, te od 31. prosinca 2023. godine do isplate po kamatnoj stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve u roku od 15 dana.

riješio je

Utvrđuje se da je povučen tužbeni zahtjev u iznosu od 352,10 eura sa zakonskim zateznim kamatama na pojedine iznose.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je kao primatelj leasinga je s tuženikom (ranije: HYPO LEASING KROATIEN društvo za financiranje, d.o.o.) kao davateljem leasinga sklopio Ugovor o operativnom leasingu br. HR/010103554 od dana 07.11.2008.g. na iznos od 31.230,27 CHF. Tužitelj je sklopio predmetni ugovor u svojstvu potrošača te je svrha ugovora bila financiranje troškova kupnje vozila za osobne potrebe tužitelja i to Opel Zafira Enjoy Z18XER. Stranke su ugovorile trajanje ugovora na 60 mjeseci, da iznos financiranja iznosi 31.230,27 CHF s mjesečnim obrokom od 551,82 CHF, te s troškovima zaključenja ugovora u iznosu od 530,91 CHF. U trenutku isplate iznos kupoprodajne cijene tečaj CHF prema srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja za CHF u odnosu na Kunu iznosio je 4,719658 Kn za 1 CHF. U odnosu na predmetni tužbeni zahtjev koji se odnosi na ništetnost valutne klauzule tužitelj ističe da je tuženik u odnosu sa tužiteljem koristio ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovoru o operativnom leasingu na način da je ugovorena valutna klauzula uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora nije kao trgovac potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnog ugovora, što je imalo

za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time tuženik postupio protivno odredbama Zakona o zaštiti potrošača. Nastavno, tužitelj ističe da je tuženik u ugovoru koristio takve ugovorne odredbe koje su bile lako uočljive i jasne, ali nisu bile razumljive, te su stvorile znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja kao potrošača. Također, tuženik u fazi pregovaranja i općenitog komuniciranja s tužiteljem kao potrošačem nije tužitelju dao sve potrebne informacije, a na temelju kojih bi prosječno informirani potrošač mogao razumjeti značaj i posljedice ugovaranja valutne klauzule u švicarskim francima u ugovorima i sve rizike koje takve ugovorne odredbe nose. Iako se ista ne odnosi direktno na tuženika tužitelj upućuje da su povrede pojedinih ugovornih odredbi koje se navode u ovoj tužbi utvrđene u presudi Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj P-14101/2012 od 04. srpnja 2013. godine kao i presudom Visokog trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj Pž-6632/17 od 14. lipnja 2018. godine. To iz razloga što je postupanje ovdje tuženika prilikom zaključivanja predmetnog ugovora bilo istovjetno postupanju tuženih banaka. Tužitelj naglašava da je tuženik prije i u vrijeme zaključivanja ugovora propustio informirati tužitelja o općem riziku vezanom za valutnu klauzulu, te o povećanom riziku koji donosi istovremeno ugovaranje valutne klauzule i promjenjive kamatne stope, što sve ugovorne odredbe o promjenjivoj valutnoj klauzuli o kojima se nije pojedinačno pregovaralo čini nepoštenim, pa samim time i ništetnim. Poziva se na Zakon o zaštiti potrošača kao i Direktivu 93/13 o nepoštenim odredbama u potrošačkim ugovorima. Kako je predmetni Ugovor o operativnom leasingu bio unaprijed formuliran od strane tuženika, te tužitelj nije mogao nikako utjecati na njegov sadržaj, u smislu naprijed citirane odredbe čl. 81. ZZP-a smatra se da se o priepornim odredbama nije pojedinačno pregovaralo. U situaciji kada se radi o unaprijed formuliranom ugovoru od strane tuženika, ne može se ugovor tumačiti na štetu tužitelja, jer je na tuženiku teret dokazivanja da se o pojedinoj ugovornoj odredbi unaprijed pregovaralo, pri čemu je tuženik dužan dokazati da su stranke o spornoj odredbi doista pregovarale. Dakle, tuženik prije sklapanja Ugovora nije tužitelja kao potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u vezi sklapanja predmetnog ugovora, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka. Takve ugovorne odredbe iz predmetnog ugovora su stoga bile lako uočljive i jasne, međutim, nisu bile razumljive. Stoga se u konkretnom slučaju ne može primijeniti odredba čl. 84. ZZP te navedene odredbe podliježu testu poštenosti. Korisnik kredita mora, s jedne strane, biti jasno obaviješten o činjenici da se, sklapajući ugovor u stranoj valuti, izlaže tečajnom riziku koji će gospodarski teško moći snositi u slučaju pada vrijednosti valute u kojoj ostvaruje svoj dohodak, u odnosu na stranu valutu u kojoj je nominiran zajam. S druge strane, pružatelj usluge mora iznijeti moguće promjene deviznog tečaja i rizike svojstvene uzimanju zajma u stranoj valuti. Tuženik dakako nije poštivao kogentna pravila te jasno obavijestio tužitelja da se izlaže tečajnom riziku koji će gospodarski teško moći snositi u slučaju pada vrijednosti kune, a što se itekako ostvarilo. Tužbom predlaže da sud navedene odredbe o korištenju valutne klauzule vezane za CHF utvrdi ništetnim te da naloži tuženiku platiti tužitelju preplaćene iznose zajedno sa zakonskim zateznim kamatama na pojedine iznose, te da mu nadoknadi troškove parničnog postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, kao i sve navode iz tužbe na kojima tužiteljica temelji postavljene tužbeni zahtjev. Osporava aktivnu legitimaciju tužiteljice.

Naime, iz ugovora o operativnom leasingu broj HR/010103554 vidljivo je da su stranke istog ovdje tuženik i Magdalena Gorupec iz Zaprešića, Vidikovec 29, JMBG: 2901980339313, kao primatelj leasinga, dok tužbu podnosi tužiteljica Magdalena Stiperski iz Dubrave, Bregovita 3, OIB:80053025929. Tužiteljica nije dokazala da ima svojstvo potrošača. Tuženik ističe da su sporne odredbe ugovora o leasingu o valutnoj klauzuli u švicarskim francima (CHF) tužiteljici bile jasne, razumljive i lako uočljive, da se o svim navedenim odredbama pojedinačno pregovaralo te da iste nisu suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovale znatnu neravnotežu u pravima i obvezama stranaka na štetu tužiteljice. Isto tako, tužiteljica ničime nije dokazala suprotno, već potvrđuje navode tuženika o tome da su sporne odredbe bile jasne i lako uočljive. Niti jednoj od ugovornih strana u vrijeme pregovaranja i u trenutku sklapanja ugovora o leasingu nije bilo poznato na koji način će se kretati tečaj hrvatske kune prema CHF. Međutim, ono što je nesporno bilo poznato objema ugovornim stranama je da se ne radi o fiksiranom tečaju i da bi do određenih promjena ipak moglo doći, a osobito imajući u vidu ugovoreno trajanje otplate. Isto tako, tuženik ukazuje kako je ugovor o operativnom leasingu kratkoročni pravni posao kojem je svrha korištenje predmeta leasinga, a slijedom čega je po naravi samog ugovora rizik promjene tečaja ugovorene valute značajno manji nego što je to kod ugovora o kreditu. Navedeno je ujedno i razlog zbog kojeg upravo Zakon o potrošačkom kreditiranju člankom 3. stavak 1. izrijeком isključuje primjenu navedenog zakona na ugovor o operativnom leasingu. Nadalje, takvo ugovaranje valutne klauzule u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora o leasingu nije bilo protivno niti jednom pozitivnom propisu na snazi u Republici Hrvatskoj. Niti jedna odredba mjerodavnih propisa nije zabranjivala ugovaranje valutne klauzule. Vezano uz navode tužiteljice da je ista trebala biti jasno obaviještena o rizicima ugovaranja valutne klauzule u CHF, tuženik prvenstveno ukazuje kako isti kao leasing društvo u vrijeme sklapanja predmetnih ugovora o leasingu, pa sve do 2014. godine, nije bio zakonski obavezan biti upoznat s valutnim rizicima niti imati sustav upravljanja valutnim rizikom, a slijedom čega nije niti bio dužan o takvim rizicima posebno upozoravati svoje klijente s obzirom da je riječ o rizicima o kojima nije bio, niti mogao biti upoznat, a iz čega je razvidno kako isti nije postupao suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Isto tako, tuženik ističe kako je tužiteljica dobrovoljno pristala sklopiti predmetni ugovor s tuženikom te je pristala na sve uvjete ugovora i na iste nije imala nikakvih prigovora, kako prilikom sklapanja ugovora, tako i prilikom otplate.

3. U tijeku postupka sud je izvršio uvid u Ugovor o operativnom leasingu motornog vozila od 07.11.2008. godine s popratnom dokumentacijom (list 10-16 spisa), u pregled plaćenosti potraživanja (list 17-27 spis), u pregled kamatnih stopa (list 28-29 spisa), u plan otplate najamoprma Magdalena Gorupec (list 30-31 spisa), u presliku računa od 11.11.2008. (list 32-33 spisa), proveden je dokaz financijskim vještačenjem po Darfin d.o.o. (list 80.88 spisa), te je proveden dokaz saslušanjem vještaka Darko Prpić (list 104 spisa), i tužiteljice (list 105 spisa) i svjedoka Nikolina Radišić (list 110-111 spisa).

4. Među strankama nije sporno da su tužitelj i tuženik dana 16.07.2007. godine sklopili Ugovor o operativnom leasingu br. HR/010103554 na iznos od 31.230,27 CHF dok je svrha ugovora bila financiranje troškova kupnje vozila za osobne potrebe tužitelja i to Opel Zafira Enjoy Z18XER. Ugovoreno je trajanje ugovora na 60 mjeseci s mjesečnim obrokom od 551,82 CHF, te s troškovima zaključenja ugovora u iznosu od 530,91 CHF.

5. Sporno je da li su odredbe o valutnoj klauzuli ništetne, sporno je da li je tužiteljica potrošač, te je sporna visina tužbenog zahtjeva. Također je sporno da li tuženik ima pravo na prijeboj za razdoblja kada je tečaj bila niža od tečaja na dan isplate, koji ističe tijekom postupka.

6. U odnosu na aktivnu legitimaciju tužiteljice, valja reći kako je iz Ugovora o operativnom leasngu broj HR/010103554 vidljivo je da su stranke istog ovdje tuženik i Magdalena Gorupec iz Zaprešića, Vidikovec 29, JMBG: 2901980339313, kao primatelj leasinga, dok tužbu podnosi tužiteljica Magdalena Stiperski iz Dubrave, Bregovita 3, OIB:80053025929. No, uvidom u JRO za tužiteljicu vidljivo je da je istoj rođeno prezime Gorupec, te da JMBG Magdalene Gorupec odgovara JMBG ovdje tužiteljice, a iz čega proizlazi da je tužiteljica ima aktivnu legitimaciju.

7. Temeljem provedenih dokaza, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze zajedno, na osnovi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP), ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

8. Prvenstveno valja reći kako se presuda na koje se tužitelj poziva u tužbi, odnosno presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-14101/12 od 04. Srpnja 2013. Godine, kao i presuda Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ-6632/17 koja je potvrđena presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-2221/18 u odnosu na ugovorne odredbe vezano uz valutnu klauzulu, ne mogu direktno primijeniti na ovaj postupak odnosno da se u ovom slučaju ne mogu primijeniti odredbe čl. 502.c ZPP-a te odredbe Zakona o zaštiti potrošača vezano uz kolektivne tužbe i to obzirom tuženik nije bio stranka predmetnih kolektivnih sporova (Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Revd-2379/21 od 01. lipnja 2021. godine), a kako i tužitelj sam navodi u tužbi.

9. Slijedom navedenog, sve navode o nepoštenosti ugovornih odredbi, sud će cijeliti u ovom postupku temeljem provedenih dokaza.

10. Iz iskaza svjedoka Mario Perković proizlazi da se ne sjeća konkretnog ugovora no tada je imala specijalnu punomoć za sklapanje ugovora u ime tuženika. U takvim situacijama općenito bi navodila klijentima da postoje određeni rizici kod sklapanja ugovora s valutnom klauzulom te da se tečajevi mijenjaju odnosno da se gleda tečaj na dan plaćanja rate. Isto bih navodila i kod sklapanja ugovora u CHF i u EUR. Nije ništa posebno govorila klijentima vezano uz rizik kod valutne klauzule u CHF u odnosu na EUR. Nudili su ugovore i u CHF i u EUR te je klijent mogao birati. Već deset godina nije zaposlena kod tuženika. Nije joj poznat termin valuta utočišta. Tada niti ona nije bila upoznata sa činjenicom da HNB štiti valutnu klauzulu u EUR, a ne u CHF, tada nije bila proširena svijest o tome. Korisnicima je davala sve obavijesti koje sam i sama znala.

11. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da je 2008. g htjela kupiti vozilo te je otišla u auto kuću, odabrala vozilo te rekla da želi isti kupiti na kredit. Zaposlenik te auto kuće im je tada donio papire, odnosno već sačinjen prijedlog ugovora te joj je rečeno da jedino sklapanjem tog ugovora može dignuti kredit za vozilo i da je valutna klauzula

može biti jedino u CHF. Ništa joj posebno nije bilo rečeno o rizicima kod sklapanja takve vrste ugovora jedino je rečeno da je moguć mali porast mjesečne rate. Taj ugovor sklopila je u auto kući gdje je kupila i vozilo. Prije sklapanja ugovora isti je pročitala no koliko se sjeća nije joj bilo jasno što to znači otkupna cijena vozila. Kada je dobila obavijest da mora platiti otkupnu vrijednost rečeno joj je da je to uvjet a kako bi vozilo bilo njezino vlasništvo. Tražila je ugovor o kreditu, a ovo je bila jedina opcija koja joj je ponuđena.

12. Iz predmetnog Ugovora proizlazi da isti ne sadrži nikakav precizan način obračunavanja mjesečnih anuiteta u valuti CHF, te njihove naplate u kunsnoj protuvrijednosti. Nikakvi egzaktni i jasno definirani parametri nisu određeni. Iz iskaza svjedoka ne proizlazi da su zaposlenici tuženika klijentima objašnjavali rizike kod sklapanja ovakve vrste ugovora, da te da se o istima moglo pregovarati. Dakle, iz navedenog proizlazi da stranke nisu pojedinačno pregovarale o odredbi ugovora prema kojoj je redovna kamatna stopa tijekom postojanja obveze promjenjiva, a niti je tužitelju objašnjeno išta o parametrima temeljem kojih se ugovorena valutna klauzula može mijenjati, dok sam navod da svjedoka da se tečajevi mijenjaju odnosno da se gleda tečaj na dan plaćanja rate se sam po sebi podrazumijeva te ne znači da su tužiteljici objašnjeni rizici sklapanja takve vrste ugovora. K tome, tuženik u odgovoru na tužbu i nastavno tijekom postupka niti ne tvrdi da je tužitelj kao korisnik kredita na tu odredbu mogao utjecati. Osim toga, kod tipiziranog ugovora se i po prirodi stvari o tim uvjetima ne može pojedinačno pregovarati.

13. U ovom postupku nije utvrđeno općenito nepošteno ponašanje tuženika, nego je utvrđena nepoštenost (a time i ništavost) pojedinih odredbe ugovora koji ugovor je sastavljen od strane tuženika, bez pojedinačnog pregovaranja s tužiteljem.

14. Tuženik navodi da je ugovorna odredba vezana uz valutnu klauzulu lako razumljiva i uočljiva. No, tuženik ponovno nigdje ne navodi da je tužitelj imao ikakve mogućnosti sudjelovanja u pisanju takvih odredbi, a koje su se direktno ticale i tužitelja, odnosno da je time isključena njegova obveza pregovaranja i upoznavanja tužitelja sa istim, a iz čega još dodatno proizlazi obveza tuženika da upozna tužitelja s mogućim rizicima sklapanja takve vrste ugovora, odnosno s rizicima promjene tečaja.

15. Također, unošenje neodređene formulacije glede tečaja valute u ugovore o kreditu, tužitelj kao potrošač doveden je u neravnopravni položaj u odnosu na tuženika kao trgovca, pošto je formulacija ugovornih odredbi koja postoji u ugovoru o kreditu. Na temelju takve ugovorne odredbe, bez obzira na naknadno djelomično pojašnjenje, osim precizno određenog anuiteta s trenutnim tečajem, budući iznosi anuiteta nisu bili niti određeni, a niti određivi.

16. Prema odredbi čl. 3. st. 1. Direktive 93/13/EEZ od 5.4.1993. ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra se nepoštenom ako je u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzroči znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka, proizašlih iz ugovora.

17. Prema odredbi čl. 5. Direktive u slučaju ugovora u kojem se potrošaču sve ili određene odredbe nude u pisanom obliku, te odredbe uvijek moraju biti sročene jasno i razumljivo.

18. Tužitelju je trebalo detaljno ponuditi (objasniti) razloge promjene tečaja valute, pojedinačno o tome razgovarati i na taj način omogućiti tužitelju, kao klijentu-potrošaču, da pristane na takve odredbe. Primjenom navedene ugovorne odredbe tuženik je izbjegao utjecaj druge ugovorne strane (tužitelja) na cijenu, što je suprotno čl. 247. ZOO-a koji propisuje da je ugovor sklopljen kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora, a bitni sastojci su predmet i cijena (kamate također predstavljaju cijenu). Takva jednostrano određena ugovorna odredba protivna je i načelu savjesnosti i poštenja iz čl. 4. ZOO-a jer je neizvjestan i iznos glavnice kredita kojeg klijent (tužitelj) ima obvezu vratiti banci i cijena. Predmetna odredba u ugovor je unesena samo od strane tuženika, na koju odredbu tužitelj nije mogao utjecati jer o istoj nije pojedinačno pregovarao (kako je ranije obrazloženo), a ni u ugovoru tuženika nisu navedeni egzaktni parametri, što sve čini predmetnu ugovornu odredbu suprotnu načelu savjesnosti i poštenja. Sve navedeno dovodi do zaključka da su predmetne odredbe ugovora o kreditu ništete.

19. Slijedom svega navedenog, ugovaranje valutne klauzule nije bilo zakonom zabranjeno, ali način na koji je to napravljeno predmetnim Ugovorom o kreditu nije bilo u skladu sa zakonom, to je ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan u dijelu kojim zahtijeva utvrditi ništavim dio odredaba Ugovora o kreditu i Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine prijenosom vlasništva na pokretnini te je stoga odlučeno kao u toč. I izreke ove presude.

20. Parametri koje tuženik navodi nisu dovoljan razlog da bi sud imao drugačije mišljenje od već iznesenog.

21. Čl. 81 Zakona o zaštiti potrošača određuje da ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati. Slijedom navedenog, a kako se radi o unaprijed formuliranom ugovoru, odnosno tipskom ugovoru, teret dokaza pada na tuženika, a koji, po mišljenju suda, nije dokazao suprotno, odnosno da bi se o pojedinoj ugovornoj odredbi, koje odredbe tužitelj traži utvrditi ništetnim, pojedinačno pregovaralo te da je isti imao utjecaj na sadržaj tih odredbi.

22. Čl. 87 Zakona o zaštiti potrošača određuje da je nepoštena ugovorna odredba ništava.

23. Sukladno čl. 323. st. 1. ZOO-a u slučaju ništavosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje.

24. Kako su odredbe Ugovora nišetne u dijelu u kojem je ugovorena valutna klauzula to se te odredbe među strankama ne mogu primijeniti i tuženik nema pravo na naplatu svog potraživanja na temelju takvih ugovornih odredbi. Odnosno, sukladno članku 323. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22 - dalje ZOO) tuženik je dužan vratiti tužitelju sve što je primio po osnovama koje su utvrđene nišetnom. Dakle, tužitelj ima pravo na isplatu preplaćenih iznosa anuiteta i to kao razliku između iznosa kojeg je tužitelj platio na temelju obračuna tuženika zbog promjene valute po srednjem tečaju tuženika te iznosa obračunatom prema početnom tečaju CHF.

25. U odnosu na navod tuženika da tužitelj nije dokazao da je potrošač u predmetnom ugovoru, valja reći kako iz Ugovora o operativnom leasingu nigdje ne proizlazi da bi tužitelj vozilo kupio za neku drugu svrhu osim osobne uporabe, dok iz iskaza tužiteljice proizlazi da je ista vozilo kupila za vlastitu uporabu, te je sve rate sama podmirila, dok sud nije imao nikakvog razloga sumnjati u istinitost takvog iskaza.

26. Čl. 3 st. 1 Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 93/03) određuje da je potrošač svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu, u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti, a što sud smatra da je tužitelj bio prilikom sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu, a što je sud utvrdio gore provedenim dokazima, a iz čega proizlazi da je tužitelj predmetni ugovor sklopio u svojstvu potrošača.

27. Uvidom u Ugovor o operativnom leasingu od 16.07.2007. u plan otplate te u uplate tužitelja a poglavito iz nalaza i mišljenja vještaka Darfin d.o.o., a koji dokaz je sud prihvatio jer je dan stručno, sažeto i jasno, te uzimajući u obzir činjenicu da sud je utvrdio da se tečaj mijenjao na više u odnosu na tečaj koji je vrijedio prilikom isplate kredita, te je utvrđeno da je prvi anuitet dospio 01.12.2008., a da je posljednji utuženi anuitet dopijeva 04.11.2023. godine. Tuženik ne spori da je tužitelj platio sve anuitete.

28. Na okolnost visine utuženog potraživanja, iz nalaza i mišljenja financijskog vještaka Darfin d.o.o. utvrđeno da razlika u iznosu rate primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na ratu primjenom tečaja na dan isplate utvrđen više plaćen iznos od ukupno 3.830,31 eura. Razlika u iznosu otkupa primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na otkup primjenom tečaja na dan isplate iznosi 1.043,34 eura. Razlika s osnove promjene tečaj, ukoliko uplatu jamčevine izrazimo po tečaju na dan uplate te usporedimo s jamčevinom po tečaju na dan korištenja, ista bi iznosila 491,01 euro. Razlika u iznosu rate primjenom tečaja na dan plaćanja u odnosu na ratu primjenom tečaja na dan isplate za koje je utvrđen manje plaćeni iznos ukupno iznosi 13,00 euro.

29. Na nalaz i mišljenje tuženik je podnio prigovor, a na koji se vještak očitovao i naveo da ostaje u cijelosti kod danog pisanog nalaza i mišljenja. U odnosu na prigovor tuženika, naveo je da je nalaz izradio u skladu sa zadatkom suda.

30. U odnosu na izračun razlike valutne klauzule pod točkom 3 nalaza u odnosu na otkupnu cijenu predmetnog ugovora, sud ne vidi razloga zbog kojeg tužitelj ne bi imao pravo na razliku za isto. Tuženik navodi da iznos otkupa nije ugovoren niti

definiran ugovorom o operativnom leasingu, dok sud smatra da otkup upravo proizlazi iz predmetnog ugovora u kojem je ugovoren i temeljem kojeg ga je tužitelj i platio tuženiku.

31. Ovakav nalaz i mišljenje sud je u cijelosti prihvatio jer smatra da je isti dat stručno, istinito i jasno, dok je vještak logično i jasno otklonio sve prigovore tuženika.

32. Tuženik je podneskom od 30. prosinca 2024. godine postavio prigovor radi prijeboja, predlažući da sud utvrdi postojanje tražbine tuženika prema tužitelju koja ukupno iznosi 13,00 eura sa zakonskim zateznim kamatama na pojedine iznose, a koliko konačno tuženik potražuje.

33. Člankom 323. stavak 2. ZOO-a propisano je da ugovaratelj koji je kriv za sklapanje ugovora je odgovoran suugovaratelju za štetu koju trpi zbog ništetnosti ako ovaj nije znao ili morao znati za postojanje uzroka ništetnosti. Tuženik nije pregovarao s tužiteljem niti ga je informirao o odlučnim okolnostima vezanim za rizičnost promjene kamatne stope, tako da je krivnja za ništavosti ugovornih odredbi na strani tuženika. Dakle, nije tužitelj kao stranka ugovora odgovorna za ništavosti navedenih odredbi već je, upravo suprotno, tuženik kao kreditor povrijedio kolektivne interese i prava potrošača zaključujući ugovore o kreditima korištenjem nepoštenih ugovornih odredbi. Isto tako tuženik je banka, tj. financijska institucija čija je osnovna funkcija da pruža usluge u vezi s izdavanjem kredita što znači da mu je itekako bila poznata mogućnost promjene kamatne stope i taj rizik je preuzeo kao rizik poslovanja. Dakle, obračun po eventualnoj manjoj kamatnoj stopi je poslovni rizik koji je tuženiku kao financijskoj instituciji bio poznat. Osim toga, tuženik nije potrošač te nema pretpostavki da se zaštita pružena korisnicima kredita u kolektivnom sporu primjenjuje i na tuženika. Stoga je sud odbio takav prigovor tuženika.

34. Tužitelju pripadaju zakonske zatezne kamate temeljem odredbe čl. 1111. ZOO jer je tuženik stekao taj iznos bez osnove i to od svake mjesečne uplate. Kamate su određene sukladno čl. 29 ZOO-a.

35. Tužbom tužiteljica potražuje iznos od 5.225,75 dok podneskom od 17.01.2025. godine potražuje iznos od 4.873,65 eura, odnosno istim je povukla tužbeni zahtjev za iznos od 352,10 eura. Prema shvaćanju Građanskog odjela ovog suda od 26. travnja 2021. smanjenje tužbenog zahtjeva, iako nije preinaka tužbe, djelomično je povlačenje tužbe iz članka 193. ZPP. Tuženik se nije protivio ovakvom smanjenju tužbenog zahtjeva, te je sud sukladno odredbi čl. 193. st. 2. ZPP-a sud odlučio kao u točki I. izreke rješenja.

36. Prema odredbi čl. 158. st. 1. ZPP tužitelj koji povuče tužbu dužan je protivnoj stranci nadoknaditi parnične troškove. Sukladno čl. 164. st. 2 i 8 ZPP-a tuženik je podnio zahtjev za naknadom troškova parničnog postupka. No kako tuženiku nije nastao nikakav poseban trošak u odnosu na iznos od 352,10 eura za koji iznos je tužitelj povukao tužbeni zahtjev, a novi tužbeni zahtjev i onaj prije povlačenja sukladno čl. 7 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ulaze u isti omjer kod plaćanja troškova zastupanja po odvjetniku, to sud smatra da tuženik zbog povlačenja nema pravo na nikakav trošak.

37. U odnosu na navode tuženika da je člankom 3. stavak 1. točka b) Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“, broj 75/09., 112/12., 143/13., 9/15., 102/15., 52/16., 128/22. i 156/23.) propisano da se taj zakon ne primjenjuje na ugovore o operativno leasingu kada nije propisana obveza kupnje predmeta ugovora. Iznimke koje nabraja članak 3. Zakona o potrošačkom kreditiranju odnose samo na primjenu toga Zakona, odnosno da se na ugovore koje su navedeni u članku 3. ne primjenjuju ograničenja iz Zakona o potrošačkom kreditiranju. Nasuprot tome, odredbe o nepoštenim ugovornim odredbama uređene su Zakonom o zaštiti potrošača, a ne Zakonom o potrošačkom kreditiranju, a predmet ovog spora je upravo tvrdnja tužitelja da je odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi nepoštena ugovorna odredba. To znači da je Zakon o zaštiti potrošača *lex specialis* u odnosu na Zakon o potrošačkom kreditiranju. Zakon za zaštitu potrošača u definiciji potrošačkog ugovora (članak 3.) primjenjuje funkcionalno načelo, odnosno da je potrošač sklopio ugovor izvan poslovne djelatnosti i to neovisno o iznosu kredita. Zato tužitelj ima pravo na zaštitu od nepoštenih ugovornih odredbi, koju i traži, neovisno o tome je li riječ o potrošačkom kreditiranju u smislu Zakona o potrošačkom kreditiranju. Prema tome, vrsta leasinga nije od značaja na pitanje je li predmetni ugovor potrošački budući se na ugovorni odnos, kao *lex specialis*, primjenjuje Zakon o zaštiti potrošača.

38. Neosnovan je prigovor zastare. Naime, Vrhovni sud Republike Hrvatske na sjednici Građanskog odjela dana 20. siječnja 2020. godine zauzeo je pravno shvaćanje kako slijedi: "Zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO/05 (članak 104. stavak 1. ZOO/91) kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora." Kako se upravo ovom presudom pod točkom I utvrđuje da su pojedine odredbe ugovora ništetne, to je jasno da nije nastupila zastara potraživanja, obzirom zastari rok još nije niti počeo teći (tako i Županijski sud u Osijeku u presudi broj GŽ-539/23 od dana 29. lipnja 2023 godine). Navodi tuženika da se ovakav stav ne može odnositi na situacije kada su ništetne samo pojedine odredbe ugovora, sud smatra neosnovanim.

39. Temeljem čl. 154 st. 1 ZPP-a sud je tužitelju dosudio trošak parničnog troškova, a prema vrijednosti boda Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i to; trošak sastava tužbe prema Tbr 7/1 100 bodova, trošak sastava podneska od 01.03.2024. prema Tbr 8/1 100 bodova, trošak pristupa na ročište dana 28.10.2024 prema Tbr 9/1 100 bodova, trošak sastava podneska od 17.01.2025. prema Tbr 8/1 100 bodova, trošak sastava podneska od 22.05.2025. prema Tbr 8/1 100 bodova, trošak pristupa na ročište dana 29.05.2025. prema Tbr 9/1 100 bodova, te trošak pristupa na ročište dana 06.10.2025. prema Tbr 9/1 100 bodova, što ukupno iznosi 700 bodova, odnosno 1.400,00 eura, a što uvećano za iznos PDV-a čini iznos od 1.750,00 eura. Tužitelju je također priznat trošak predujma za financijsko vještačenje u iznosu od 250,00 eura te trošak pristojbe za tužbu u iznosu od 49,35 eura, te trošak pristojbe na presudu u iznosu od 47,59 eura (čl. 7 st. 2 Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine broj 118/18 i 51/23), tako da ukupan trošak dosuđen tužitelju iznosi 2.096,94 eura. Kamate na dosuđeni trošak dosuđene su sukladno čl. 151 st. 3 ZPP-a.

40. Temeljem čl. 154 ZPP-a sud je odbio zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka.

U Zagrebu, dana 20. studenog 2025. godine

Sudac:
Biserka Pavković Fućak

BISERKA PAVKOVIĆ FUĆAK

Elektronički potpisano: 20.11.2025T08:05:35 (UTC:2025-11-20T07:05:35Z)

Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>

Broj zapisa: 077a8bbe-a127-4a42-9409-f997b38de051

Općinski građanski sud u Zagrebu

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana objave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda Županijskom sudu.

Dna:

tužitelj po punomoćniku

tuženik po punomoćniku

Rj/

rješenje tuženiku na platež pristojbe na presudu 95,18 eura

Broj zapisa: **9-3087f-8ae71**

Kontrolni broj: **06fa9-2f7f1-ef460**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

VOJENIK
MATO NOVAK
GJURE SZABAY
10000 ZAGREB

SOR ZG 2 D
10000PU 10000

RH035322641HR
0,00 EUR 3,72 EUR
101g 21300 03.08.2026. 09:51:34 1/1

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSIJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU DOKUMENTACIJE
ZAGREB

AR

06-08-2026

PREDSTECAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:
UN BROJ: